

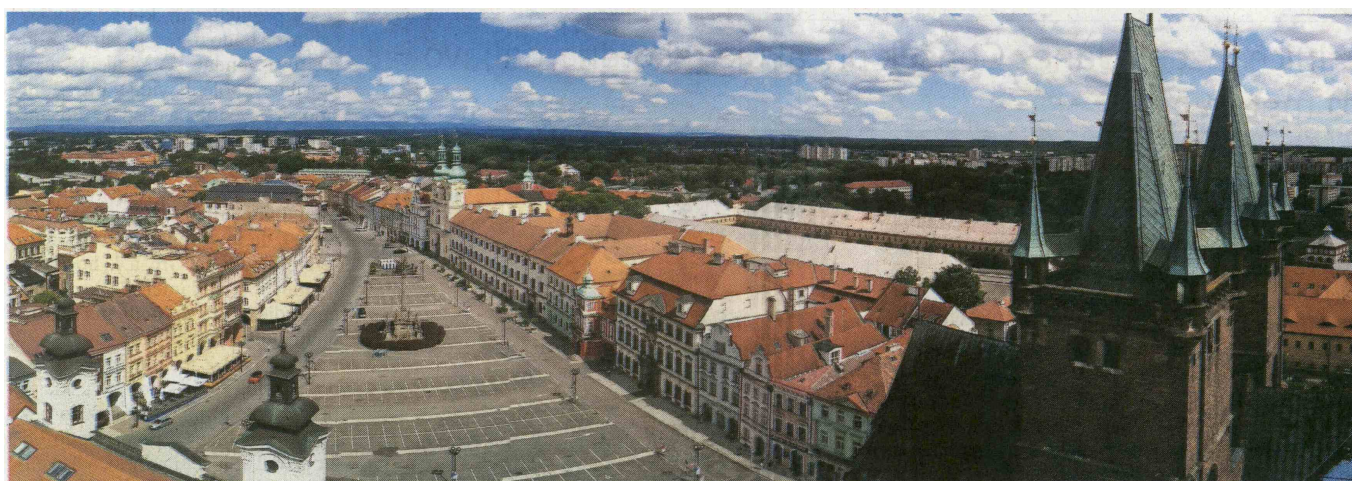
Nove izkušnje

► **Žiga Žibret, ŠTUDENT:**

»Štipendija **Erasmus+** znaša za Česko 350 evrov, dobil pa sem še dodatek 80 evrov. Za bivanje v domu sem plačeval 90 evrov, za hrano sem porabil od 120 do 150 evrov na mesec. Ostalo mi je dovolj za žepnino in še nekaj mi je uspelo prihraniti za potovanje v Turčijo, ki sem ga načrtoval po koncu študija na Češkem.« Foto: Matic Mohorič

► **Urška Bajželj, SVETOVALKA ZA STIKE Z JAVNOSTMI CENTRA RS ZA MOBILNOST IN EVROPSKE PROGRAME:**

»Koristi študentskih izmenjav so mnogostranske. Po podatkih iz študije Evropske komisije več kot tretjina **Erasmusovih** študentov na praksi prejme ponudbo za zaposlitev v podjetju, v katerem prakso opravijo. **Erasmusovi** študenti so tudi bolj podjetniško usmerjeni, desetina jih je namreč ustanovila lastno podjetje.« Foto: Janez Marolt

Panorama mesta Hradec Králové

SLOVENEK ŽIGA ŽIBRET JE OPISAL IZKUŠNJE Z **ERASMUSOM** NA ŠTUDIJU NA ČEŠKEM

Učenje, zabava in šeškanje deklet

ŠTUDENTSKE
IZMENJAVE

Ob prihodu na Češko ga je pozdravila pisana družčina z vseh koncev sveta: nekaj Špancev, dva Italijana, Nemec, dekle iz Tajvana, Latvijec, Iranec, dva študenta iz Omana, Singapurec ... – Na posestvu kolegice se je udeležil tudi posebnega velikonočnega običaja – Naučil se je samostojnosti, zdaj pa že misli na službo v farmaciji

Alenka Steindl

Žiga Žibret je študent petega letnika enovitega magistrskega študijskega programa farmacije v Ljubljani. Četrty letnik študija je v okviru programa **Erasmus** opravil na Fakulteti za farmacijo v mestu Hradec Králové na Češkem. Opisal nam je svojo enkratno izkušnjo, ki je gotovo ne bo nikoli pozabil.

»Iz mojega letnika je bilo na izmenjavi že približno 40 študentov in tudi sam sem si želel opraviti četrty letnik v tujini. Sprva sem želel študirati v Nemčiji, toda tam poteka študij v nemškem jeziku, ki pa ga ne obvladam dovolj dobro. Potem sem se zanimal za Krakov na Poljskem, tam pa je študij v poljskem jeziku, poleg tega mi tam opravljenega študija pri nas ne bi priznali. Tako sem po spletu naključij, ko je odpovedal izmenjavo študent, ki mu ni uspelo opraviti vseh izpitov prejšnjega letnika, odpotoval v Hradec Králové.«

Nato je nadaljeval: »Hradec Králové je manjše, pravzaprav študentsko mesto, v katerem je več fakultet, ki spadajo pod Karlovo univerzo s sedežem v Pragi. Mesto je od Prage oddaljeno približno sto kilometrov. Tu je tudi več študentskih domov, v katerih bivajo tako češki kot tuji študenti. Pripotoval sem v petek popoldne, pričakala me je moja **Erasmusova** prijateljica in mi pokazala, kje bom bival in kje je moja fakulteta. V mojem študentskem domu Garni, ki obsega štiri stare bloke, smo imeli tuji študenti cel hodnik s 16 dvopostelnimi sobami. Bilo nas je 20, tako da sem dobil celo svojo sobo. Za vse pa sta bili na hodniku le ena skupna kopalnica in majhna kuhinja. Bivalne razmere v domovih za študente na izmenjavah so na Češem precej slabše kot pri nas, pozneje pa sem videl, da so še slabši za domače, češke študente. Ampak na to se navadiš. Hudo mi je bilo, da ko sem prišel tja, ni bilo nikjer nikogar, vse je bilo prazno in pusto. Začelo me je skrbeti, da bom eno leto tu sameval. A skrb je

bila odveč. V petek zvečer in pozno v noč so bili seveda vsi zunaj, v soboto pa so **Erasmusovi** prostovoljci že organizirali spoznavni piknik. V nedeljo smo šli že skupaj na izlet.

Postali smo prava družina, pisana družina z vseh koncev sveta: nekaj Špancev, dva Italijana, Nemec, dekle iz Tajvana, Latvijec, Iranec, dva študenta iz Omana, Singapurec ... Nekateri so bili krajši čas in prihajali so novi. Večinoma so bili študenti medicine in farmacije. Govorili smo samo angleško, nekateri zelo dobro, drugi malo manj, na primer Italijana, ki sta prišla s Sicilije. Zajtrke in večerje smo si pripravljali sami, na kosilo pa smo hodili v menzo Gárnija. Hrana je na Češkem poceni, kosilo v menzi je stalo od dva do tri evre, najdražji meni je stal 3,5 evra. V bližini je bila velika samopostrežna trgovina verige Tesco, kjer smo si lahko nakupili poceni hrano in pijačo, na primer za pivo odšteješ le okoli 20 centov. Štipendija **Erasmus+** znaša za Češko 350 evrov, dobil pa sem še dodatek 80 evrov. Za bivanje v domu sem plačeval 90 evrov, za hrano sem porabil od 120 do 150 evrov na mesec. Ostalo mi je dovolj za žepnino in še nekaj mi je uspelo prihraniti za potovanje v Turčijo, ki sem ga načrtoval po koncu študija na Češkem.«

Odlične ocene

Žiga Žibret je bil prvi in edini študent, ki je na Fakulteti za farmacijo študiral preko **Erasmusove** izmenjave. »Vključili so me v mednarodni program skupaj s študenti, ki so tam opravljali celoten študij. V letniku nas je bilo deset, na predavanjih od pet do deset, tako da sem bil deležen kar dosti individualne obravnave. To je velika prednost, če primerjam z razmerami v Ljubljani, kjer nas je v letniku 150. Študijsko gradivo, predavanja in izpiti so v angleškem jeziku, kar ni bila zame nobena težava, saj sem pri testu iz jezika pred odhodom na izmenjavo dosegel najvišjo stopnjo. Znanje angleškega jezika in dobre možnosti, ki so

mi jih ponudili, so tudi pripomogli, da sem študij četrtega letnika uspešno opravil,« pravi Žiga. Ne samo uspešno, z najboljšimi ocenami je opravil vse izpite, te so mu prinesle 60 kreditnih točk in to je vse, kar je potrebno za dokončanje letnika, celo 20 več, kot se zahteva, da obdržiš **Erasmusovo** štipendijo. Opravil je tudi tečaj češkega jezika, ki ga dobro razume, govori pa še ne prav dobro.

Druženje in zabava

»Ti meseci na Češkem so zame nepozabni. Veliko novega sem videl in doživel, spoznal sem mnogo krasnih ljudi. **Erasmusovci** odhajamo v tujino zaradi študija, pa tudi zaradi spoznavanja, druženja in zabave. Za to se ob študiju vedno najde čas. **Erasmusovi** prostovoljci so organizirali piknike, družabne igre, športna tekmovanja, preživetveni konec tedna. Nekateri študenti so veliko potovali, tudi v druge evropske države. Jaz sem si s kolegi raje ogledoval Češko, ki je zelo lepa dežela. Pogosto smo hodili v Prago, ki smo jo dodobra prekrizarili. Nekoč smo šli v neki naravni park, se tam izgubili in deset ur taval okrog, da smo našli izhod. Vozili smo se z vlakom, ki je zelo poceni, za 100 kilometrov do Prage smo plačali tri evre. Res pa so češki vlaki stari in počasni. So pa tudi poceni meddržavni avtobusi. Za 12 evrov smo se iz Prage peljali na izlet v Dresden.

Moja **Erasmusova** prijateljica Sara, ki je tudi študentka farmacije, je imela poleg mene na skrbi še dva študenta. Za veliko noč nas je vse tri povabila domov v Čáslav, kjer imajo starši posestvo. Pogostili so nas s kosilom in jahali smo njihove konje. Udeležili pa smo se tudi posebnega velikonočnega običaja, ko fantje hodijo od hiše do hiše in z majhnimi biči, spletenimi iz pisanih trakov iz blaga, šeskaajo dekleta po ritih, zraven pa pojejo nekakšno čarobno besedilo. Po legendi naj bi bila potem dekleta lepa, zdrava in plodna. One se jim za to zahvalijo s šilcem bečkerovke. Šeskanje se začne ob dvanajstih in traja, dokler fantje

zaradi žganja ne omagajo,« pripoveduje o zanimivih dogodivščinah Žiga. Njegova mama pa pripomni, da je bila Češka za Žiga tudi šola samostojnosti, saj se je moral navaditi kuhati in prati in še celo strgane kavbojke si zna zdaj sam zakrpati.

Žiga zdaj končuje petmesečno prakso v lekarni v Ljubljani, nato pa ga čaka še magistrska naloga. Želi si jo delati v tujini. Če bi mu uspelo dobiti zunanega in domačega mentorja, bi šel rad v Kanado. Ampak to še visi v zraku, pravi.

In kakšne so možnosti za zaposlitev po končanem študiju? »V Sloveniji sta dve veliki farmacevtski podjetji, Krka in Lek, ter več manjših in veliko študentov farmacije najde zaposlitev v enem od njih. Prav zdaj se dogovarjam za študentsko delo v Krki. Perspektiva za farmacevta je kar dobra, saj se lahko zaposliš na različnih oddelkih v različnih firmah, ne nazadnje tudi v lekarnah,« pravi. O zaposlitvi v tujini pa za zdaj ne razmišlja.

Žiga je v Ljubljani tudi Erasmusov prostovoljec in je pomagal že kar nekaj tujim študentom na izmenjavi v Sloveniji. Dekle iz Tajvana, s katero sta bila skupaj na Češkem, ga je tudi že obiskala in razkazal ji je Slovenijo. Z drugimi so v stiku po telefonu, elektronski pošti in skypu. Gotovo se bodo še kdaj srečali. ■

V izmenjavo gre 2000 študentov

Urša Bajželj, svetovalka za stike z javnostmi Centra RS za mobilnost in evropske programe, je spregovorila o programu Erasmus: »Slovenija se je v program Erasmus vključila v študijskem letu 1999/2000, ko se je na študij v tujino odpravilo 173 študentov, slovenske univerze pa so jih gostile 12. Zanimanje je iz leta v leto narasčalo in danes iz Slovenije odide na študij ali prakso v tujino vsako leto okoli 2000 študentov in študentk, v prejšnjem študijskem letu 2041. Najbolj privlačne za izmenjavo so Španija, Nemčija in Portugalska. Največ jih na izmenjavo pošilja Univerza v Ljubljani, nato Univerza v Mariboru in Univerza na Primorskem. Slovenija je ena redkih držav, ki na izmenjavo Erasmus+ za študij ali prakso sprejme približno toliko študentov, kot jih pošlje v tujino – torej nekaj več kot 2000 na leto. Največ jih prihaja iz Španije, Poljske in Češke.

Možnosti za izmenjavo so raznolike: študij ali praksa v času diplomskega, magistrskega ali doktorskega študija za tri do dvanajst mesecev (za prakso najmanj dva meseca), možno pa je tudi praktič-

no usposabljanje za t. i. mlade diplomante po opravljeni diplomii, magisteriju ali doktoratu. Pravila za izbiro študentov za izmenjavo določa univerza oziroma fakulteta sama. Poleg opravljenih študijskih obveznosti prejšnjega letnika oziroma semestra so običajno pomembne ocene. Pred odhodom v tujino študent sklene študijski sporazum. Za jezikovno pripravo je poskrbljeno z brezplačnim orodjem Online Linguistic Support (OLS), s katerim Erasmusov študent preizkusi in nadgradi znanje jezika, v katerem bo potekal študij v tujini.

Koristi študentskih izmenjav so mnogostranske. Po podatkih iz študije Evropske komisije več kot tretjina Erasmusovih študentov na praksi prejme ponudbo za zaposlitev v podjetju, v katerem prakso opravijo. Erasmusovi študenti so tudi bolj podjetniško usmerjeni, desetina jih je namreč ustanovila lastno podjetje. Drugi si lahko obeata hitrejšo poklicno napredovanje, saj 64 odstotkov delodajalcev prepušča osebju z mednarodnimi izkušnjami večjo poklicno odgovornost. Študenti s programom Erasmus+ krepijo svoje strokovno znanje, si širijo obzorje in bogatijo svoje družbene stike. Izkušnje kažejo, da so ti študenti postali bolj samostojni in samozavestni, izboljšali so tudi znanje tujih jezikov. Nezanemarljiva pa je tudi večja odprtost teh študentov do drugih kultur in večja strpnost.«

Trideset let zgodovine

Evropski program študentskih izmenjav Erasmus poteka že trideset let in je v tem času podprl več kot pet milijonov visokošolskih študentov in študentk ter dodatne štiri milijone pripravnikov, prostovoljcev in drugih mladih. V izmenjavah sodeluje 28 držav članic EU, tem pa so se pridružile še Turčija, Makedonija, Norveška, Islandija in Liechtenstein. Leta 2014 se je program razširil še na nekatere države zunaj Evrope in dodatne dejavnosti, med katerimi je tudi program vključevanja beguncev in migrantov, in se odslej imenuje Erasmus+. Za obdobje 2014–2020 ima proračun 14,7 milijarde evrov in bo več kot štirim milijonom mladih dal priložnost, da v tujini študirajo ali opravljajo prakso in prostovoljno delo.